

نقدی بر کتاب معترک الأقران فی إعجاز القرآن سیوطی

سیدمحمد هادی زبرجد، احمد اسدی^۲

۱- عضو هیئت علمی گروه الهیات دانشگاه شیراز mzebarjad@rose.shirazu.ac.ir

۲- دانشجوی دکتری تفسیر تطبیقی دانشکده تفسیر و معارف قرآن کریم دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم قم
assadi.ahmad@yahoo.com

چکیده

کتاب «معترک الأقران فی إعجاز القرآن» از کتاب‌هایی است که جلال الدین سیوطی از علمای مطرح جهان اسلام در علوم قرآن، در قرن دهم هجری به رشته تحریر درآورده است. بخش عمده‌ای از محتوای این کتاب که شباهت زیادی با بخش‌هایی از کتاب «الاتقان فی علوم القرآن» از همین نویسنده دارد و به عنوان وجوه اعجاز بیان شده است، قابل دفاع نمی‌باشد. با بررسی محتوای کتاب، دیده می‌شود که سیوطی بیشتر، مباحث علوم قرآنی را مطرح نموده است؛ نه دلایلی که وجوه اعجاز قرآن کریم را اثبات نماید. این مقاله به روش توصیفی تحلیلی به بررسی وجوه سی و پنجگانه اعجاز در کتاب مذکور پرداخته و پس از تحلیل جداگانه هر وجه، این وجوه را در چهار دسته تقسیم نموده و به این نتیجه رسیده است که به جز چهار وجه، بقیه وجوه مطرح شده در آن قابل دفاع نیست و این کتاب به عنوان منبعی برای اثبات اعجاز نمی‌تواند مناسب باشد.